

Heino Korpela

*Me julistamme sitä Jumalan edessä
ja
Kristusta palvelleen*

(2. Kor.2:17)

Me julistamme sitä
Jumalan edessä ja
Kristusta palvellen

Heino Korpela

***Me julistamme sitä Jumalan edessä
ja
Kristusta palvellen***

(2. Kor.2:17)

© 2015 Heino Korpela

Taitto: Soile Ojalehto

Kannen kuva: Philippoteaux

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-336-2

Sisällys

Lukijalle.....	7
Elämämme tärkeysjärjestys.....	9
Maapallon synty ja Raamattu.....	14
Peltoon kätketty aarre	16
Pyhän Hengen virka	23
Päivämies: Näin opetamme	30
Avainten valta	34
Ei yhtään syntiä	38
Väärät saarnamiehet.....	40
Hakomaja yrttitarhassa	45
Miten löytää Pyhä Henki.....	48
Hän sanoi: "Tämä on äitisi"	51
Kuolema on padassa	54
Jos suola menettää makunsa	59
Mutta jos te tietäisitte, mikä se on: laupiutta minä tahdon, ja en uhria.....	62
Rakkaus ohjatkoon elämäännne	65
Seurakuntaruumis	69
Joosuan parannus	72
Ilmestyskirjassa	74
Totuus ja armo	76
Jos veljesi tekee syntiä	78
Abrahamin koettelemus	81
Tuhlaajapoika-vertaus.....	87
Laupias samarialainen.....	93
Avioliitto on Jumalan säätämä liitto	101
Erämaavaellus.....	110
Esikoisuus	113
Pakanain aika	122
Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi.....	128
Jumalan valtakunta – totuudenpatsas	131

Kaikki valta on Jumalan	137
Kaste on	147
Maaailmanloppu.....	156
Maaailmanlopun merkit.....	159
Ahdistuksen aika.....	163
Silloin taivasten valtakunta on oleva tällainen	166
Rippi	171
Mieleeni nousi Abraham, kun Devoit kirjoitti:	181
Laki ja evankeliumi.....	183
Nuhtelee syntiä tekeviä	189
Oikein on Jesaja ennustanut	194
Kummallista	197
Onko esivalta aina Jumalalta.....	200
Predestinaatio.....	202
Pyhän Hengen virka	204
Pääsikä Daavid taivaaseen?.....	207
Sydämen ympärileikkaus	211
Ymmärrys.....	213
Sakramentit.....	217
Jumala vanhurskauttaa valtakunnassaan	221
Selitänpä vähän lisää	223
Seppo Lohen saarna suviseuroissa	225
Seurakuntaäitiä ei tule	229
Tahdotko tulla terveeksi?.....	232
Taivas ja helveti	236
Tule ja seuraa minua	239
Usko tulee kuulosta	242
Kuulemisen synnyttää Kristuksen sana	245
Mielenkiintoista	247
Uskon tulee näkyä uskovan käyttäytymisessä.....	248
Kirje Sardeksen seurakunnalle	251
Älkää pelätkö	254
Jumalan lapsesta jää todistus.....	256

Lukijalle

Olen syntynyt lestadiolaiskotiin Kärämäellä 31.1.1940. Elämäntyöni olen tehnyt maanviljelijänä ja toiminut myös kansalaisopiston osastonjohtajana. Elämänsäni on ollut paljon vaikeuksia, mutta suurinta hämmennystä ja turvattomuutta elämäni on aiheuttanut uskonto – vanhoillislestadiolaisuus.

Minut kutsuttiin puhujaksi 1973. Kahden vuoden päästä olin jo puhekiellossa. Synyn pu-

hekieltoon olivat vanhoillislestadiolaisuuteen tulleet hoitokokoukset henkiparannuksineen.

Hoitokokouksien tarkoitus oli puhdistaa uskovat väärästä hengestä. Näitä henkiä olivat lakihenki, kososlainen henki, kuiva ja hempeä henki, enkä kaikkia niitä nimeltä muistakaan.

Hoidettavan syntejäkin tuotiin esille ja sanottiin, että synnit ovat väärän hengen hedelmiä. Hoitotoimenpiteet aloitettiin hoidettavan kuulusteluilla. Kuulustelut kestivät usein aamuyöhön asti.

Synneistä ei saanut tehdä heti parannusta, täytyi tunnustaa ensin väärä henki. Jos parannusta ei ymmärtänyt tehdä oikeilla sanoilla, syytetylle ilmoitettiin, että hänet sidotaan synteihin ja erotetaan Rauhanyhdistyksestä.

Jos kyseli syytteiden perustumista Raamattuun, sanottiin: – Ei tässä Raamattua tarvita!

Julkirippi oli myös hoitokokouksissa käytössä. Syytetyn täytyi

usein mennä tunnustamaan mikrofoniiin. Tuli tunnustaa väärä henki ja joskus synnit, vaikka synnit eivät olisi olleetkaan julkisesti tiedossa.

Itse olen käynyt läpi ainakin kuusi hoitokokousta, ja minua on johtokunnan toimesta kuljetettu Oulun johtomiesten kuulusteltavaksi.

Kun kysyin, miten väärää henkeä tehdään, sanottiin, että olen imenyt sen äidinmaidosta. Myöhemmin todettiin, ettei väärää henkeä kukaan tee.

Oulu-radiossa Hannu Tarvaksen haastatteleva lestadiolaistutkija Seppo Lohi sanoi, että hoitokokouksissa on tehty suurta vääryyttä, eikä henkiparannusta edes ole Raamatussa. Lisäksi julkiripit ovat olleet opillisia harhoja. Haastattelu tuli ulos radiosta suviseurojen aikaan vuonna 2003. Myöhemmin on myös SRK puheenjohtajansa välityksellä pahoitellut hoitokokouksia.

Olen kertonut näistä hoitokokouksista radiossa pitkänäperjantaina 1998. Ohjelman nimenä oli ”Syntiin sidottu ja erotettu”. Haastattelijana oli Anna-Liisa Mikkela Yleisradiosta. SRK:lta en ole saanut mitään palautetta.

Vääryyden tunnustaminen ei riitä, tulisi tehdä parannus ja korjata se, mitä vielä pystyy korjaamaan. Monet vääryyttä kärsineet ovat jo kuolleet. Vääryys on opillinen, eikä riitä, että väärintekijät toisilleen tunnustavat vääryytensä.

Kirjani kirjoitukset olen kirjoittanut aiemmin Suomi 24:ään, Mopin palstaan ja Kotimaan blogeihin.

Toivon, että kirjani aukaisee lukijalle ikkunan vanhoillislestadiolaisuuteen. Ei nykyinen vanhoillislestadiolaisuus ole enää samaa kuin lapsuuteni aikainen.

Kärsämäellä 13.10.2015 Heino Korpela

Elämämme tärkeysjärjestys

Elämme tämän vuoden viimeisiä päiviä. Oletko etsinyt – löytänyt elämäsi tärkeitä asioita? Mitkä asiat olet laittanut tärkeimmiksi, eli kaikkein arvokkaimmiksi tavoiteltavista asioista?

Yksi tärkeä tai tärkein asia on Jumalan valtakunnan löytyminen, eli miten voidaan kuitenkin löytää semmoinen, jota ei näe, ei näe sittenkään, vaikka tietääkin itse sen löytäneensä.

Sinä, joka tätä luet, ajattelet ehkä, että nyt Heino kirjoittelee ihan kummallisia selityksiä. Tältä kirjoitukseni alku varmaan tuntuukin, mutta yritä kuitenkin lukea lisää.

Ensinnäkin Jeesus opettaa meitä rukoilemaan ”tulkoon sinun valtakuntasi”. Eli meidän tulee rukoilla, että semmoinen valtakunta, jota emme kykene näkemään, lähestyisi meitä. Jeesus sanoo: ”Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemista voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: ’Se on täällä’, tai: ’Se on tuolla.’ Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.” (Luuk. 17:20–21.)

Me ihmiset annamme asioille arvojärjestyksen, eli panemme elämänarvot ikään kuin jonoon, ja usein ensimmäisenä jonossa on itsensä ja perheen hyvinvointi. Kun tulee vastoinkäymisiä, me murehdimme joskus niinkin paljon, että elämä tahtoo jäädä elämättä. Tästä meitä Jeesus varoittaa ”kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa”?

Kun tätä kirjoitan, niin sanonpa sinulle, että minulla se vasta ”tukkoinen” elämä on ollut! Kun on ollut oikein ahdas paikka, olen muistanut Jeesuksen asettaman oikean arvojärjestyksen minunkin elämäni. Näin Jeesus neuvoo meitä: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” (Matt. 6:33)

En voi sanoa, että minulla olisi ollut ruuasta tai lämpimästä nuk-

kumapaikasta puutetta, mutta on ollut monenlaisia muita vastuksia. Sitten kun taas olen muistanut, että Jumalan valtakunnan löytyminen on sittenkin se ykkösasia ja tärkeintä, minkä jälkeen tulee Jeesuksen lupaus ”teille annetaan kaikki tämäkin”.

Eli tuleeko meistä Jumalan valtakunnan löytymisen jälkeen lottomiljonäärejä? Eipä taida tulla! Mutta tulee niin suuri ilo, että se muuttaa koko meidän elämämme. Käy niin kuin Jeesuksen vertauksessa. ”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre. Kun mies löysi sen, hän peitti sen uudelleen maahan, ja sitten hän iloisaan myi kaiken minkä omisti ja osti sen pellon.” (Matt. 13:44.)

Kun asenne elämäämme muuttuu, vaikeudet eivät kyllä lopu eikä rahavoittoja satele. Mutta kun on turvallinen olo ja varmuus siitä, että Jumala rakastaa ja pitää minusta huolen, silloin jaksaa tehdä työtä iloisin mielin.

Miten me voisimme etsiä Jumalan valtakuntaa, siis semmoista valtakuntaa, jota ei voi kukaan nähdä? Voiko tämän valtakunnan kuitenkin nähdä valona? Kun Johannes Kastaja saarnaa, hän ilmoittaa juuri tästä valosta sanoilla ”todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen”. Eli pitäisikö löytää porukka, joka on valaistunut?

Nyt on niin, että vaikka etsimme valtakuntaa, siis semmoista sakkia, joka seuraa Jeesusta, sitä ei seuraajien perusteella löydy.

Jeesus sanoi: ”Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.” Juutalaisten keskellä oli Jumalan valtakunta, koska valtakunnan Kuningas oli siellä. Eli tästä voimme päätellä, että valtakunta löytyy sieltä, missä on valtakunnan Kuningas.

Israelin kansa on omaisuuden kansa, jonka Jumala on itselleen valinnut. Me tiedämme, että kansassa oli monenlaisia fariseuksia ja publikaaneja ja hyvin harvoja ihmisiä, jotka halusivat seurata Jeesusta. Israelin kansa kuvaa näkyvää Jumalan seurakuntaa, ja tämän näkyvän seurakunnan keskellä on Jeesuksen lauma, josta Luther sanoo: ”Pelkkien pyhien pyhä, pieni joukko ja seurakunta yhden ainoan

pään, Kristuksen, alaisena, Pyhän Hengen kokoon kutsumana. Se on samassa uskossa, mielessä ja käsityksessä; sillä on monenlaisia lahjoja, mutta se on yksimielinen rakkaudessa, vailla ryhmittymisiä ja jakautumisia. Siihen Pyhä Henki on minut saattanut ja siihen liittännyt siten, että olen kuullut ja yhä kuulen Jumalan sanaa.”

Ei pidä luulla, että Luther puhuisi tässä näkyvästä seurakunnasta. Sellaista näkyvää seurakuntaa, jossa olisi nämä ominaisuudet *se on samassa uskossa, mielessä ja käsityksessä, sillä on monenlaisia lahjoja, mutta se on yksimielinen rakkaudessa, vailla ryhmittymisiä ja jakautumisia*, ei löydy. Näkyvässä seurakunnassa on aina mukana Juudas ja tulee olemaan.

Mutta meidän piti puhua siitä, miten me voisimme löytää tämän valtakunnan kuninkaan? Tähän ei ole kuin yksi vastaus. Ihan samalla tavalla kuin itämaan tietäjätkin löysivät. ”Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi siihen.”

Sanonpa sinulle, että kun kuulet Pyhältä Hengeltä saarnatun evankeliumin ”sinullekin on syntynyt vapahtaja”, silloin näet tämän valon, josta Raamattu kertoo. ”Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: ’Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.’” (Joh. 8:12.)

Nämä sanat on sanonut elämän Herra, Jeesus Kristus! Kuka voisi mitätöidä Jeesuksen opetuksen? Näin kuitenkin tapahtuu tänäkin päivänä. Moni kirkkokunta ja myös herätysliikkeet mainostavat itseään, että ne edustavat Jumalan valtakuntaa. Tulkaa tänne, kun kuulutte meidän joukkoon, olette Jumalan valtakunnassa.

Eikö tämmöinen julistus sitten olekaan oikein, sillä Jeesus itse todistaa: ”Minun on vietävä Jumalan valtakunnan ilosanoma myös muihin kaupunkiin, sitä vartenhan minut on lähetetty.” (Luuk. 4:43) ”Sen jälkeen Jeesus kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään julistaen ilosanomaa Jumalan valtakunnasta. Hänellä oli

seurassaan kaksitoista opetuslastaan.” (Luuk. 8:1)

Kun me näitä Raamatun kohtia luemme, meille tulee ristiriitaisia ajatuksia Jumalan valtakunnasta. Toisaalta meidän tulee julistaa, että Jumalan valtakunta on teitä lähestynyt, tehkää parannus, sillä kun Jeesus tätä julisti, olivat opetuslapset mukana myös julistamassa. Sitten taasen me emme voi sanoa: se on täällä tai se on tuolla.

Miten me voisimme ymmärtää näitä Raamatun kirjoituksia? Tarkastellaanpa nyt yhdessä Jumalan valtakunnan olemusta, sillä Jeesus kertoo meille tarkasti monilla vertauksilla, minkä muotoinen tai näköinen on valtakunta, joka on ihmissilmille näkymätön. Luukas kirjoittaa (17:20–21): Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi: ’Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemistä voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: se on täällä tai se on tuolla.’ Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.” Uudempi tulkinta sanoo samasta kohdasta *sisäisesti teissä*.

Kun Jeesus sanoo, että kukaan ihminen ei näe tätä valtakuntaa, mutta sanoo kuitenkin, että se on ”teidän keskellänne”. Toisen tulkinnan mukaan ”sisäisesti teissä”, on tästä vedetty johtopäätelmä, että tulkinta ”sisäisesti teissä” on väärä. Perusteluna on se, että kun Jeesus puhui fariseuksille, ei Jumalan valtakunta voinut olla fariseuksissa.

Sanon kuitenkin, että kumpainenkin tulkinta on ihan oikea, sillä ei Jeesus sano, että Jumalan valtakunta on fariseuksissa. Hän tarkoitti, että Jumalan valtakunta on ”sisäisesti”, tai toisin sanoen ”teidän keskellänne”, Israelin kansassa.

Israelin kansalla Jumala kuvaa näkyvää seurakuntaa. Tästäkin Israelin kansasta me näemme, miten moniin väeriin oppeihin se eksyi. Jumala oli kuitenkin valinnut Israelin omaksi kansakseen.

”Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tullette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maail-

ma on minun, mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani. Tämä sinun tulee sanoa israelilaisille.” (2. Moos. 19:5–6)

Nyt tuli eteemme Jumalan käsky *tämä sinun tulee sanoa israelilaisille*. Meidänkö kuitenkin tulee sanoa ihmisille, että me olemme Jumalan ”pappisvaltakunta”. Tämän on Jumala näin käskenyt sanoa. Tässä pitää huomata se, ettemme erehdy itse tuomitsemaan toisia ihmisiä. Me näemme, että Israelin kansan seassa oli ensin osa fariseuksia, publikaaneja ja niitä ihmisiä, joilla oli omintakeisia uskonnon muotoja.

Näin on myös näkyvässä seurakunnassa ja tulee olemaan loppuun asti. Jeesus näyttää ihmisille sen tosiasian, että ihminen ei kykene täällä ajassa erottelemaan oikeita ja väärä uskovia toisistaan, minä takia meidän on jätettävä erottelu Jumalalle.

Miten sitten on, voiko toista neuvoa, jos huomaa, että toinen uskova on ymmärtänyt uskon ihan Raamatun sanan vastaisesti?

Kyllä voi, minäkin nyt tällä kirjoituksellani neuvon sinua, joka tätä luet. Mutta neuvomiseen se sitten jääkin. Jumala joko avaa mielen ymmärtämään, mitä kirjoitan tai jos ei avaa, et ymmärrä yhtään.

Tuomiota ei ole lupa sanoa, voi vain todistaa, että näin on kirjoitettu, näin meitä Jumala neuvoo. Jumalan valtakunta on ja pysyy, ja jos joku panee omia ehtoja tai rajoja esimerkiksi, että on kuuluttava näkyvään seurakuntaan (Israeliin) ennen kuin voi kuulua näkymättömään Jumalan valtakuntaan, tämä ehto on ihmismielen tuotos ja väärä. Raamattu todistaa, että enkelit kävivät kertomassa itämailla oleville uskojille ilosanoman.

”Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä.” (Matt. 2:1

Maapallon synty ja Raamattu

Me ihmiset teemme tieteen tutkimukset ja Raamatun kertomukset ristiriitaisiksi eli tulkitsemme Raamattua väärin. Kipuilin tämän alkuräjähdyksen kanssa myös nuorena kunnes huomasin, että Raamattu ei sulje pois alkuräjähdystä.

Toinenkin asia selvisi, nimittäin aika, sillä meidän aikamme ei ole Jumalan keksimä! Nyt minä en tarkoita Jumalan päiviä, joista Raamattu puhuu, vaan ihmisten määrittelemää ajanmittausta, joka perustuu taivaankappaleiden liikkeisiin. Jos tarkasti luemme, niin Jumalan päivän pituus ei ole sidottu auringon liikkeisiin, mutta kuitenkin valon ja pimeyden vaihteluun. ”Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä.” (1. Moos. 1:4–5.)

Tästä valon ja pimeyden erottamisesta Paavali kirjoittaa ”että Jumala, joka käski valkeuden pimeydestä paistaa, se paisti tunnon valkeuden meidän sydämissämme Jumalan kirkkaudesta Jeesuksen Kristuksen kasvoissa.” (2. Kor. 4:6)

Tästä Jumalan ”päivänvalosta” myös Jeesus sanoo: ”Vielä hetken aikaa valo on teidän keskellänne. Kulkekaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka kulkee pimeässä, ei tiedä, minne on menossa.” (Joh. 12:35.)

Jumalan päivän pituutta ovat ihmiset tutkineet ja päätyneet siihen, että Jumalan päivän pituus on ihmisten päivään verrattuna tuhat vuotta. Tähän johtopäätökseen ovat ihmiset tulleet, kun ovat lukee Pietarin kirjoituksen. ”Mutta älkää te, rakkaat ystävät, unohdako tätä: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.” (2. Piet. 3:8)

Kun tätä laskutapaa on sitten käytetty, niin on saatu maapallon iäksi noin kuusituhatta vuotta. Tässä on kyllä menty täysin harhaan!

Kun luemme tarkasti, niin ei Pietari sano, että Jumalan yksi päivä vastaa meidän tuhatta vuotta. Pietari haluaa näyttää, miten valtava ero on meidän ajanlaskulla verrattuna Jumalan päivän pituuteen.

Me ihmiset emme mitenkään tahdo ymmärtää ajattomuutta! Jumala on ajattomuudessa. ”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi.” (Jaak. 1:17)

Me sen sijaan olemme ajassa ja mittaamme aikaa, olemme myös määritelleet ja sitoneet määritelmämme taivaankappaleiden liikkeisiin.

Raamattu ei kerro, millä menetelmällä Jumala loi ja valmisti maailman. Tähän emme löydä vastausta Raamatusta, emme myöskään voi Raamatun perusteella määritellä maapallon ikää. Käyttikö Jumala maailmamme synnyssä alkuräjähdyttä – ei se ole mahdotonta sekään – vai loiko hän toisella tavalla?

Mikään järkeily ei vie uskolta ”mattoa jalkojen alta”; evoluutiosta puhutaan paljon, miten monet eläimet ovat kehittyneet. Minä vain olen ihmetellyt: Miksi ihminen ei ollenkaan kehity paremmaksi? Ihan ollaan yhä syntyin taipuvaisia niin kuin oli ensimmäinen ihmisparikin.

Peltoon kätetty aarre

Kun Jeesus opetti ihmisiä, hän näytti heille arkisesta, ihmisille tutusta elämästä otetuilla kuvilla Jumalan valtakunnan olemuksen. Jeesus sanoi: ”Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa? Millä vertauksella kuvaisimme sitä? Se on kuin sinapinsiemen. Taivasten valtakunta on kuin hapate. Kun nainen sekoitti sen kolmeen vakalliseen jauhoja, koko taikina happani.

”Monin tällaisin vertauksin hän julisti ihmisille sanaa, sen mukaan kuin he sitä saattoivat ymmärtää. Vertauksitta hän ei heille puhunut, mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat keskenään.” (Mark. 4:33–34.)

Vaikka Jeesus puhui ihmisille arkisilla, tutuilla kuvilla Jumalan valtakunnasta, eivät ihmiset eivätkä edes opetuslapset ymmärtäneet opetusta vertaustenkaan kautta. Tämän takia Jeesus joutui opetuslapsilleen tarkemmin selittämään vertaukset, että he olisivat käsittäneet: ”Sitten Jeesus lähetti väkijoukon pois ja meni sisälle. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ’Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta.’” (Matt. 13:36.)

Raamattu kertoo meille syyn, miksi Jeesus opetti näin, ihan kuin käsin kosketeltavasti eli arkisten, jokapäiväisten asioiden kautta. Sillä näin selitettynä ihmisten oli ihan pakko nähdä ja ymmärtää, minkälainen on taivaan valtakunta.

Mutta miksi ihmiset eivät kuitenkaan nähneet? Syy löytyy ihmisten ylpeydestä, sillä ihminen on ylpeä ja luulee näkevänsä. Ihminen haluaa itse opettaa toisia siltikin, vaikka ei itsekään näe.

”Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ’Miksi sinä puhut heille vertauksin?’ Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä.

Sillä paatunut on tämän kansan sydän, vain vaivoin he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotta he eivät silmillään

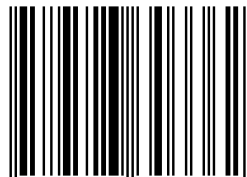

*Sinun paimenkättäsi etsin,
hain turvaa myrskyissä maan.
Pyysin, ohjaisit ohi salaisten karikoiden,
etten särkyisi kesken matkan.*

*Sinä ohjaat, turvaat matkaani
paimensauvallasi.
Lohdutusta saan, sanasi aukaiset!
Rakkautesi koskettaa syvin tunnoin.*

*Sanoit, ketuilla on luolansa,
pääskysillä pesänsä, mutta
Ihmisen Pojalla ei ole
mihin päänsä kallistaisi?*

*Sanoistasi turvan löydän.
En kaipaa osaa parempaa.
Minun sieluni tyytyy kyllä,
kun tuleva on taivasosa.*

9 789523 303362